

bage til Udvalget, idet man deri lige overfor den nuværende Regjering lagde det samme som en Forkastelse af Finantsloovforlaget, altsaa dette, at det nuværende Ministerium ikke havde at vente nogen Bevilling af Folkethinget, og i en saadan Fremgangsmaade kunde der da ogsaa ligge en anden Side af Sagen nemlig en Beredvillighed fra dette Things Side til at yde et nyt, et grundlovsstro Ministerium en rigelig Finantsloov, idet den da, saasnart et saadant var dannet, kunde tages frem af Udvalget og være endelig færdig til Vedtagelse, da 3die Behandling kunde være standset. Da det nu imidlertid er klart, hvorledes Afstemningen vil blive, vilde et Forslag i den Retning, skjøndt det har praktiske Fordele og er aldeles tydeligt i konstitutionel Henseende, efter min Mening dog kun være en Omvei og unyttig. Derfor stiller jeg mig simpelthen saaledes, at jeg vælger den anden Vei, der kunne gaas, og stemmer mod Vedtagelsen. Det har jeg jo flere Grunde til. Naar man ser paa dette Lovforslag, saa vil jo Ingen kunne negte, at der i det indeholdes næsten Blad paa Blad Dækning for provisoriske Foranstaltninger, som Ministeriet har bedrevet i den 3-aarige Provisorie-Periode. Det er ikke blot provisoriske Vinduer og Døre, men ogsaa hele Bygninger og andre provisoriske Foranstaltninger, der gennem Bevillingerne paa dette Finantsloovforlag finder Thingets Bekræftelse. Naar en saadan Finantsloov voteres til denne Regjering, da gives med det Samme en faktisk Anerkjendelse til denne Regjering af en stor Række enkelte provisoriske Foranstaltninger i de 3 foregaaende Aar. Gives den til en grundlovsstro Regjering, da er Stillingen jo en anden, da anerkjender man jo derved Intet af, hvad det nuværende Ministerium har gjort, men man erkjender kun, at det er faktisk umuligt for en ny Regjering at fortsætte, om ikke helt gennemgaaende, saa dog for en ikke uvæsentlig Del, uden at tage Hensyn til den Tilstand, den forefindes ved sin Tiltræden med Hensyn til, hvad der ibrigt er udrettet. Altsaa, rent henjet til Finantsloovens Indhold i Enkeltbederne, kunde jeg ikke finde det forsvarligt at bevilge den til dette Ministerium, fordi jeg derved vilde komme til faktisk at godkjenne dette Ministeriums Handlinger paa mangfoldige Punkter. Men dette er dog ikke det Afgjørende. Det Afgjørende er, at selve den Akt at bevilge en Finantsloov til dette Ministerium og derved anerkjende dette Ministeriums forskatte Regimente fra Folkethingets Side, er en faktisk Anerkjendelse af den Være — Grundlovsløse siger Ministeriet — ifølge hvilken den har ført sit

provisoriske Regimente. Da Finantsloovforlaget forelaa for os i Fjor til endelig Vedtagelse, da var dets Indhold af en saadan Bestaaffenhed, at der ikke var Spørgsmaal om, at dette Forslag kunde blive en Bevilling til dette Ministerium. Attraaen, Hensigten, med hvilken der var forhandlet, gif heller ikke i denne Mening, det var noksom godtgjort efter den foregaaende Erfaring. Det nævnte Finantsloovforlag, der jo var ligesaa rigeligt som dette, om end det ikke indeholdt en saadan Anerkjendelse af administrative Overgreb paa enkelte Felter, som dette gjør, indeholdt imidlertid den Gang intet af en Række Krav, som Ministeriet høitidelig havde opstillet i sin allerunderdanigste Forsøgstilling til Kongen ved Opløsningen. Ministeriet havde den Gang sagt, at det selvfølgelig ikke kunde modtage eller acceptere en Finantsloov, der negtede Bevillinger til de paabegyndte provisoriske Foranstaltninger — der var en Række saadanne — og til de provisoriske Love, Gendarmer o. s. v. Der næst fører det til, at Regjeringen umulig kunde opgive paa Finantsloven Bevillinger til en Række andre provisoriske paabegyndte Foranstaltninger eller til Bestillinger, hvorom Kontrakter vare afsluttede, f. Ex. om Kanonlevering o. s. v. — ja jeg skal ikke opholde Thinget derved, saa man vil kunne se, at der var indtil 20 forskjellige Forslag, som Regjeringen nævnte som Exempler — der sagdes „saa som“ — uden hvilke den selvfølgelig ikke vilde eller umulig kunde acceptere Finantsloven. Intet af disse, ikke en Dre deraf, var optaget paa det paagjældende Finantsloovforlag, og det var derfor givet, at til dette Ministerium kunde dette Forslag ikke blive en Finantsloov. Der maatte altsaa i dette Finantsloovforlag være rettet det Spørgsmaal til det andet Thing: Vilde I modtage en saa rigelig Finantsloov, eller foretrække I at fastholde det provisoriske Ministerium og de provisoriske Tilstande? Man veed, at Enden derpaa blev det sidste. Men i Aar er Stillingen jo ved de siden dette Tidspunkt i Fjor foregaaede Begivenheder baade i og udenfor Regjeringskredsen, i og udenfor Demokratiet og Partiene imellem aldeles afgjørende forandret, det ser vi ogsaa i Dag, hvor der kun er Tale om et Par enkelte Punkter. Der er nogle Uoverensstemmelser, som Vædringsforslagene har viist, paa § 26, navnlig under de militære Budgetter, men det er fremhævet fra Thingets Side, fra det store Flertals Side i dette, under Forhandlingen, at det vil man nærmere forhandle over, altsaa man staar frit med Hensyn til, hvad man kan blive enige om, de fremsættes som almindelige